

Sprawa C-595/21**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

27 września 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

22 września 2021 r.

Strona skarżąca:

LSI – Germany GmbH

Druga strona postępowania:

Freistaat Bayern

Przedmiot postępowania głównego

Prawo żywnościowe – rozporządzenie nr 1169/2011 - artykuł 17 ust. 5 w związku pkt 4 części A załącznika VI – wykładnia pojęcia „nazwy produktu”

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia prawa Unii, art. 267 TFUE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „nazwy produktu” w pkt 4 części A załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 należy interpretować w ten sposób, że jest ono równoznaczne z „nazwą środka spożywczego” w rozumieniu art. 17 ust. 1–3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy „nazwa produktu” to nazwa, pod którą środek spożywczy jest oferowany w handlu i w reklamie i pod którą jest on powszechnie znany konsumentom, nawet jeśli nie jest to nazwa środka spożywczego, lecz nazwa chroniona, nazwa marki lub nazwa wymyślona w rozumieniu art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011?

3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy „nazwa produktu” może również składać się z dwóch elementów, z których jeden jest nazwą rodzajową lub określeniem ogólnym chronionym na podstawie prawa o znakach towarowych i niezwiązanym z poszczególnym środkiem spożywczym, które jest uzupełnione w odniesieniu do poszczególnych produktów o konkretyzujący dopisek (stanowiący drugą część nazwy produktu)?

4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

Który z dwóch elementów nazwy produktu należy uznać za miarodajny dla danych szczegółowych zgodnie z pkt 4 lit. b) części A załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, jeżeli te dwa elementy nazwy produktu są wydrukowane na opakowaniu w różnych rozmiarach?

Przywołane przepisy prawa Unii

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności oraz zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. 2011 L 304, s. 18), motyw 18, art. 17 i pkt 4 części A załącznika VI

Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. 2004, L 165, s. 1), art. 2 pkt 10 i art. 54 ust. 1 i ust. 2 lit. b)

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 16

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 Skarżąca wytwarza produkt sprzedawany pod nazwą handlową „BiFi The Original Turkey” i wprowadza go do obrotu w handlu detalicznym jako opakowany środek spożywczy. Do jego produkcji używa się tłuszczu palmowego

i oleju rzepakowego. „BiFi The Original” jest słowno-graficznym znakiem towarowym na gruncie niemieckiego prawa o znakach towarowych oraz graficznym znakiem towarowym na gruncie prawa Unii.

- 2 Organ właściwy ds. kontroli żywności zgłosił zastrzeżenia do etykiety tego środka spożywczego i wydał w dniu 7 stycznia 2019 r. decyzję, w której zarządził m.in:

„Zakazuje się [skarżące] wprowadzania do obrotu produktu o nazwie [,]Geflügel-Minusalami mit pflanzlichem Fett und Öl[‘] (»mini-salami drobiowe z tłuszczem roślinnym i olejem«) pod znajdującą się w głównym polu widzenia nazwą produktu [‘]BiFi 100% Turkey[‘] [...] bez wskazania użytych składników bezpośrednio w pobliżu nazwy produktu, z wykorzystaniem rozmiaru czcionki o wysokości x wynoszącej co najmniej 75% nazwy produktu i nie mniejszego niż minimalny rozmiar wymagany w art. 13 ust. 2 [rozporządzenia nr 1169/2011]”.

- 3 Skarżąca wniosła skargę na tę decyzję do sądu odsyłającego.
- 4 W drugim kwartale 2019 r. skarżąca zmieniła etykietę. Od tego czasu napis w głównym polu widzenia na przodzie opakowania brzmi „BiFi The Original”, a obok niego względnie pod nim – w zależności od wielkości opakowania – „Turkey”. Nad słowem „Turkey” znajduje się rysunek indyka w czarnym kolorze. Na etykietce z tyłu opakowania, za każdym razem przed listą składników, środek spożywczy jest opisany jako „Geflügel-Minusalami mit Palmfett und Rapsöl” („mini salami drobiowe z tłuszczem palmowym i olejem rzepakowym”). Rozmiar czcionki napisów „BiFi”, „The Original” i „Turkey” jest różny, przy czym „BiFi” jest napisane największą czcionką, a „The Original” najmniejszą.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 5 Podstawą wydanego w zaskarżonej decyzji zakazu jest art. 54 ust. 1 i ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 882/2004. Przesłanką orzeczenia zakazu wprowadzania środka spożywczego do obrotu jest „niezgodność” w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia nr 882/2004. W niniejszej sprawie wchodzi w grę niezgodność z postanowieniem prawa żywnościowego zawartym w art. 17 ust. 5 w związku z pkt 4 części A załącznika VI do rozporządzenia nr 1169/2011. W przypadku przedmiotowego środka spożywczego spełnione są przesłanki zastosowania tego przepisu. Przeciętnie poinformowany, uważny i rozsądny konsument (zob. wyrok z dnia 16 lipca 1998 r., Gut Springenheide i Tusky, C-210/96, EU:C:1998:369, pkt 31) oczekuje, że salami zostało wyprodukowane z użyciem tłuszczu zwierzęcego. W omawianym przypadku ten tłuszcz zwierzęcy został zastąpiony tłuszczem roślinnym (konkretnie tłuszczem palmowym i olejem rzepakowym).

W przedmiocie pytań pierwszego i drugiego

- 6 Dla opracowania konkretnej etykiety zgodnie z art. 17 ust. 5 w związku z pkt 4 części A załącznika VI do rozporządzenia nr 1169/2011 istotne jest, jak należy

interpretować pojęcie „nazwy produktu” w pkt 4 części A załącznika VI do rozporządzenia.

- 7 Zdaniem skarżącej wyrażenie „nazwa produktu” jest równoznaczne z nazwą środka spożywczego w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011. Natomiast druga strona postępowania stoi na stanowisku, że „nazwa produktu” i nazwa środka spożywczego w rozumieniu art. 17 ust. 1 są zasadniczo różniącymi się od siebie pojęciami prawnymi. „Nazwa produktu” może być nazwą środka spożywczego, ale może być także nazwą wymyśloną lub określeniem marki, o których mowa w art. 17 ust. 4 rozporządzenia nr 1169/2011. Zdaniem sądu odsyłającego nie można jednoznacznie ustalić, która z tych interpretacji jest prawidłowa, względnie jak należy interpretować to pojęcie.
- 8 **Sformułowanie** przepisu nie wyklucza żadnej z tych dwóch interpretacji. Jeśli wziąć pod uwagę dosłowne znaczenie pojęcia „nazwy produktu”, to wskazuje ono, zgodnie z potocznym rozumieniem, na nazwę, którą produkt jest powszechnie określany w celu odróżnienia go od innych produktów. Może to być jednak zarówno nazwa środka spożywczego w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011, jak i inna nazwa, pod którą środek spożywczy jest oferowany konsumentom w obrocie i w reklamie i pod którą jest on powszechnie znany konsumentom, może to być także nazwa marki lub nazwa wymyślona w rozumieniu art. 17 ust. 4 rozporządzenia.
- 9 Również **systematyka** rozporządzenia nr 1169/2011 nie dostarcza żadnych jasnych wskazówek. I tak z jednej strony art. 17 ust. 5 rozporządzenia nr 1169/2011 mógłby przemawiać za pojmowaniem nazwy produktu jako nazwy środka spożywczego w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia, gdyż zostało w nim stwierdzone, że przepisy szczegółowe dotyczące nazwy środka spożywczego są określone w załączniku VI. Z drugiej strony, w przepisie tym stwierdza się również, że w załączniku VI są określone dane szczegółowe, które „mu towarzyszą”, czyli takie, które są dodatkowe w stosunku do nazwy środka spożywczego. Z kolei tytuł części A załącznika VI przemawia znowu raczej za tym, że nazwa produktu i nazwa środka spożywczego oznaczają to samo, ponieważ zgodnie z tym tytułem część A zawiera dane szczegółowe towarzyszące nazwie środka spożywczego: odnosi się to ewidentnie do nazwy w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia.
- 10 Ze względu na to, że motywy rozporządzenia nr 1169/2011 nie zawierają żadnych konkretnych stwierdzeń odnośnie jego pkt 4 części A załącznika VI, trudno jest również wypowiedzieć się na temat **znaczenia i celu** tego postanowienia. Ani z art. 17 ust. 5, ani z załącznika VI do rozporządzenia nie można wywnioskować, by norma ta służyła ochronie konsumentów przed wprowadzeniem w błąd, co niewątpliwie jest celem art. 7 rozporządzenia. Używając nazwy chronionej, nazwy marki lub nazwy wymyślonej w rozumieniu art. 17 ust. 4 rozporządzenia nr 1169/2011, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w pewien sposób odwraca uwagę od nazwy środka spożywczego, o której mowa w art. 17 ust. 1, ponieważ zazwyczaj reklamuje on [produkt] przy użyciu nazwy, o której

mowa w art. 17 ust. 5 i w percepcji konsumenta nazwa ta wysuwa się na pierwszy plan przed nazwą środka spożywczego, o której mowa w art. 17 ust. 1–3. Punkt 4 części A załącznika VI do rozporządzenia nr 1169/2011 mógłby zatem służyć przejrzystości i informowaniu konsumenta poprzez zapewnienie, przynajmniej w przypadkach określonych w pkt 4, że informacje o wymienionych komponentach lub składnikach zostały podane na opakowaniu przy użyciu czcionki o podobnej wielkości jak nazwa, o której mowa w art. 17 ust. 4 rozporządzenia, zapewniając w ten sposób wystarczające informacje dla konsumenta. Kwestia, czy dany komponent lub składnik został zastąpiony innym komponentem lub innym składnikiem, jest prawdopodobnie również informacją, co do której większość konsumentów wykazuje – w rozumieniu motywu 18 rozporządzenia – szerokie zainteresowanie. Tym samym nazwa produktu nie byłaby w każdym razie równoznaczna z nazwą środka spożywczego, o której mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011.

W przedmiocie pytania trzeciego

- 11 W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i twierdzącej na pytanie drugie powstaje pytanie, co stanowi „nazwę produktu” w tym konkretnym przypadku, ponieważ skarżąca wprowadza do obrotu pod marką „BiFi” wiele różnych produktów, a każdy z nich zawsze posiada w nazwie uzupełniający dopisek określający dany środek spożywczy.
- 12 Ze względu na to, że pkt 4 części A załącznika VI, podobnie jak pozostałe części rozporządzenia nr 1169/2011, nie zawiera żadnego stwierdzenia na temat znaczenia pojęcia „nazwy produktu”, nie zawiera on również żadnego stwierdzenia w kwestii, czy możliwa jest nazwa produktu składająca się z określenia ogólnego i specyfikacji dotyczącej konkretnego produktu. Ponadto, ze względu na to, że pkt 4 części A załącznika VI do rozporządzenia nr 1169/2011 wymaga – dla powstania obowiązku etykietowania uregulowanego w tym przepisie – aby jakiś komponent lub składnik został zastąpiony w danym środku spożywczym, to określenie nazwy produktu musi odnosić się wyłącznie do tego konkretnego środka spożywczego. Jeżeli nazwa, pod którą jest on oferowany w handlu i reklamie oraz jest powszechnie znany konsumentom, składa się z kilku elementów, to jest ona właśnie w danym przypadku nazwą produktu. W związku z tym wiele przemawia za tym, aby nazwa produktu mogła składać się z dwóch lub więcej elementów.

W przedmiocie pytania czwartego

- 13 W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie powstaje ponadto pytanie, którą część nazwy produktu należy uwzględnić przy ustalaniu wielkości danych towarzyszących, która jest wymagana zgodnie z pkt 4 lit. b) części A załącznika VI do rozporządzenia nr 1169/2011.
- 14 Możliwe są tu różne interpretacje. Z jednej strony można posłużyć się elementem nazwy produktu o największym rozmiarze czcionki. Taka interpretacja byłaby

najodpowiedniejsza do osiągnięcia celu, jakim jest informowanie konsumenta. Z drugiej strony, można odnieść się do rozmiaru czcionki elementu, który jest wydrukowany na opakowaniu środka spożywczego najmniejszą czcionką. Przemawiałby za tym fakt, że przy tak pojmowanym obowiązku etykietowania ingerencja w swobodę działalności gospodarczej podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze (art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) byłaby bowiem możliwie najmniejsza. Wreszcie, można również wziąć pod uwagę wielkość czcionki elementu nazwy produktu, który dokładniej opisuje środek spożywczy i nie stanowi nazwy rodzajowej ani marki.

DOKUMENT ROBOCZY